пр. — ну продължи пак.

Б. — Аз не давам на пари, да не
вдигнат глупости. Най-добре
да си поиграе.

пр. — Как би казал

Б. — Само-просто — да се оцелее
нашето момче.

Б.-са. — За 27 г.

Б. — Да, ще го дадем на
оцеля... — да свърши войната
и се върне.

пр. — Но пак е.

Б. — Не случай ли нещо по-добро
по. Това е най-доброто удо-
влетворение.

пр. — Не пак едно нещо, но

Б. — Нали моето дете ще да
му остане обеднелото си?